

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Caput Tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

CAPUT TERTIUM.

SYNOPSIS CAPITIS.

Primo, Olympiod: Paschas: Bonavent: putant Ieremiam ad litteram hoc capite loqui de Christo, & Christi Passione: Verum Ieremias luget hisce Threnis ad litteram sui temporis calamitatem; ergo tantum allegoricè luget Christi afflictiones & cruceas. Secundo Theodor; Raban: Hugo, S. Thomas, Lyran; Vatabl: putant hoc caput esse vocem populi, sive cujuslibet Iudæi, vel Hierosolymis vel in Babylone lugentis communem cladem. Tertio & planissimè, ut verba sonant, Origen; Euseb; Rupert; & Vatabl; censent Ieremiam hic lugere suas calamitates, præsertim eas, quibus tempore obsidionis, à suis civibus afflictus fuit, Ieremiæ 20. & sequent. Hoc enim est, quod initio capitis ait: Ego vir videns paupertatem meam, & v. 13. Factus, ait, sum in derisum omni populo meo: unde & carcerem vinculaque sua plangit, v. 5-6. 7. 9. ac inedia & famem, v. 15. 16. 17. ac verbera & alapas, v. 3. 12. 13. Simul tamen in seipso repræsentat & luget afflictionem populi sui. Deinde v. 21. spem in Deum erigit, ostendendo utilitatem tribulationis. Quarto, v. 40. suos cives hortatur, ut convertantur ad Deum. Tandem v. 54. suas ærumnas & suorum civium plangendo, mala similia suis inimicis imprecatur. Sic Cornelius à Lapide in Ieremiam.

1. Aleph.

I.

Aleph. *vers.* 1.

Quæ secretorum conscii
 Prophetæ divinorum
 Judiciorum nuncii
 Et testes Decretorum
 Vaticinati, impetu
 Divino entheati
 Carnis exuti spiritu,
 Jam Divis sociati:

2.

Quæ sacro plenus Numine
 Futura Isaias,
 Dióque ardens flamine
 Prædixit Sophonias:
 Hæc ego vaticinia
 Cerno verificata,
Ego Videns præsentia
 Prophetis demonstrata.

3.

Ego Vates communibus
 Cum Civium cohorte
Vir involutus cladibus
 Pari castigor Sorte,
Ego Vir videns, sentio
Meam calamitatem,
 Irámque virgæ vitio
 Condignam paupertatem.

4.

Sacro afflatus halitu
 Ezechiel canebat,

De Solymæ interitu

Edoctus Hæc monebit,
 Hic absens mali, claudens
 Vincetus in Babylone,
 Ast in me tota volvitur
 Clades vastatione.

5.

Aleph. *vers.* 2.

Experior, heu! nimium!
 Pars maxima malorum
 Nunc Urbis exterminium
 Et Civium meorum,
Minxit me in carcerem,
In tenebras adduxit,
 Cui nec per ruptum alicui
 Lux oculis illuxit.

6.

Aleph. *vers.* 3.

Non interruptim vapulo,
 Palmas impactas fero,
 Tetro clausus ergastulo
 Catenas vincetus gero,
Tantum die continuo
In me flagellom verberis
 Et verberare assiduo
Manum suam convertit,

7.

Beth. *vers.* 4.

Ærumnæ, robur corporis
 Carnemque consumpsit

Fames,

ames, plagæque. funeris
Instar, me confecere,
causa pellis aruit
Us uter in pruina,
Color, calor, evanuit
Et ossium sagina,

8.

Beth. vers. 5.

Agro meo aggerem
Circum edificavit,
Et in profundum carcerem
Mersum præcipitavit,
Ipsa exiit amaritudine,
Circumdedit labore,
Occlusit lassitudine,
Et felleo dolore.

9.

Beth. vers. 6.

Profunda in voragine
Captivum collocavit,
In horrida caligine
Me tenebrarum stravit,
Sepultus ante funera
Quasi æternitatis
Stururus antro tempora
Duris plectendus fati.

10.

Ghimel. vers. 7.

Captivo ne occasio
Liberior faveret,

Fugamque habitatio
Solutior suaderet,
Sepivit omnem tramitem,
Murumque excitavit,
Meumque nervo compedem
Majore aggravavit.

11.

Ghimel. vers. 8.

Nec aures meis precibus,
Nec aditus favebant,
Meis rimæ clamoribus
Nec minimæ patebant,
Orationem supplicis
Pro Populo exelūst,
Sed justæ pœnam Judicis
Deus questo obrulit.

12.

Ghimel. vers. 9.

Omnes vias, & aditus
Obstruxit, & ingressus,
Omnis ad me prohibitus
Forinsecus accessus,
Sectis arte lapidibus
Inquadrum fabricatis
Inclulit me, liminibus
Portisque obseratis.

13.

Daleth. vers. 10.

Silvestribus insidians
Ut prædis Ursus furit.

A a

Non

Non se cruore fatians
 Magis in cædes prurit,
Ut leo in absconditis
 Erumpit in arenam,
 Sic famâ, rebus perditis,
 Poscor in lanienam.

14.

Daleth, *vers.* 11.

Subvertit meas semitas,
 Quas fugæ apparabam,
 Et intereludit orbitas
 Quas clanculum quære-
 bam,
 Me quasi in mortario
 Confregit & contrivit,
 Et veluti cellario
 Clausum, antro sepivit.

15.

Daleth, *vers.* 12.

In me, ut teli terminum
Arcum suum tetendit,
 Nervumque arcus vinculum
 Dextrâ tractum extendit,
 Et me in signum jaculi
 Metamque designavit,
 Suique cannam spiculi
 Excussam evibravit.

16.

He, *vers.* 13.

Misit pharetra filias
 Patris arcus, sagittas,

Non in caput, nec tibias
 Nullo ferro munitas,
 Sed in renes, arundinis
 Gravissimo inflictu,
 Ad ima, velut fulminis
 Se penetravit ictu.

17.

He, *vers.* 14.

In risum omni populo
 Sum factus insultanti,
 Plebique meæ scandalo
 Probroque petulanti,
Toti sonabant cantibus
 Carminibusque dies,
 Nec à convitiantibus
 Afflicto data quies.

18.

He, *vers.* 15.

Spretum illusionibus
 Affectum maledictis,
Me amaritudinibus
 Replevit felle tinctis,
 Cibavit colocynthide,
Absynthio potavit,
 Et myrrhina promulside
 Potum inebriavit.

19.

Vau, *vers.* 16.

Per ordinem molentium
 Et numerum meorum

ina facta dentium
Edendo excussorum ,
am panibus immiscuit
Arenulas pistrinum,
me Oris mei corrui
Confractum molendinum.

20.

fame quid crudelius?
Magisque alienum?
naturæ violentius
Sævitiæque plenum?
Nullum quod animantium
In escam usurpavit,
cenam & in prandium
Me emere cibavit.

21.

Vau. vers. 17.

es nulla, nullum gaudium,
Et animæ pax nulla,
me vitæ delitium
Evanuit ut bulla,
reteritorum omnium
oblitus sum bonorum,
memoriam, ut somnium
Excussit vis malorum.

22.

Vau. vers. 18

malis me prementibus
In caput hoc procusis,

Et veluti torrentibus
In unum me profusis,
Dixi: spes mea perit
Vitæ mox raturæ,
Finis meus interit
Mortis brevi futuræ.

23.

Zain. vers. 19.

Quocumque in angustiis
Me verto, & revento,
Nulla spes est supplicii
Ab omnibus deserto:
Tu solus es, qui suscipis
Ad Te confugientes,
Nullósque, Deus, despicias
Et supplices & flentes.

24.

Memento quæso *Pauperis*,
Afflicti, desolati,
Et recordate sceleris
A meis perpetrati,
Fidem, & jus frangentibus
Infidis Solymitis,
Immanè sævientibus
In me Anathothitis.

25.

Sed & amaritudinis,
Absynthii, & fellis

A a z

Mo-

Memento, & formidinis
 Quam tuli fractus bellis,
 Una hausi amythide
 Fæces miseriarum,
 Propinante Tyrannide
 Diotam lacrimarum.

26.

Zain. vers. 20.

Meam, meique populi
 Dum penso vastitatem,
 Et hæcenus, quam pertuli
 Vitæ calamitatem,
 Instar ceræ, sub Syrio
 Mea mens colliquescit,
 Jugique sub suspirio
 Et fletibus tabescit.

27.

Zain. vers. 21.

Inter tot fustuarum
 Cùm memini plagarum,
 Et recolens memoriâ
 Elenchos ærumnarum,
 Resumo spem clementiæ,
 Fidemque gratiarum,
 Fructumque pœnitentiæ
 Justitium pœnarum.

28.

Heth. vers. 22.

Quòd non in terræ pulverem,
 De quo sumus compacti,

Orginisque cinerem,
 Nostræ simus, redacti
 Hoc Tua miseratio,
 Hoc favor Bonitatis,
 Hoc meritæ placatio
 Fecit severitatis.

29.

Magna namque Clemens
 Iræ Tuæ medetur,
 Nec finit, ut justitiæ
 Ferro prædominetur
 Tua Misericordiâ
 Reo non defecerunt,
 Nec veniæ, nec gratiæ
 Precanti defuerunt.

30.

Heth. vers. 23.

Vita novi diluculo
 Primo mane ætatis,
 Tuo doctus oraculo
 Sidus Benignitatis,
 Novi hoc Tuo lumine
 Jam puer illustratus,
 Me tuò cùm es Numine
 Eligere dignatus.

31.

Quin novis quoque solibus
 Cælo diluculante
 Novis me beas dotibus
 Donisque, nil sperante,

20
 21

ornas beneficiis
Novis semper oblati,
prævenis me gratis
Gratis ingrato datis.

32.

semper & splendidi
Dias exoriuntur,
sereni, læti, roscidi,
Bonis fatisvolvuntur,
sola sol dignatur lumine
Planiciem terrarum,
in largo roris semine
Das manna gratiarum.

33.

Te tuti confidimus,
Tua non fallit fides,
Tu solus fidelissimus,
Qui miserando vides
peccatorum penitentiam,
Vitæ necessitates,
omnesque patientiam
inter adversitates.

34.

Heth, vers. 24.

Honores & divitias,
Quivolent, confectentur,
luxas mundi delicias
Et gaudia venentur,
omni solitudine
Rejecta, SOLUS DEUS

In mentis ægritudine
Est consolator meus.

35.

Hic mea est tranquillitas
In persecutione,
Hic mea est hæreditas
In devastatione,
Hic mea est jucunditas
In tribulatione,
Hic solus mea suavitas
In desolatione:

36.

Pars mea solus Dominus,
Et meum omne bonum,
Afflictionum terminus,
Solationum donum,
Merces in patientia,
Et præmium doloris,
Judex in Innocentia,
Testis mei mœroris. • la-
boris:

37.

Teth, vers. 25.

Tu summa, Deus Bonitas
In Tuos liberalis,
Tu animæ Tranquillitas,
Quies in cunctis malis,
Tu hos in Te sperantibus,
Salutis certitudo,
Tu meta Te quærentibus,
Vitæ Beatitudo.

A 23

83. Teth.

38.

Teth. vers. 26.

Bonum est cum silentio
Salutem prestolari,
Nulloque maleficio
In questus excitari,
Sed in mentis malacia
Modestum expectare,
Donec caelestis gratia
Suum det salutare.

39.

Teth. vers. 27.

Bonum adolescentiae
Dei jugum tulisse,
Affectum non nequitiae
In crimen deflexisse,
Magnis calamitatibus
Cervicem subiecisse,
Et in adversitatibus,
Impavidum stetisse.

40.

Iod. vers. 28.

Sedebit solitarius,
Vir, mcestus & tacebit,
Noxas, quas temerarius
Commisit, flens dolebit,
Agnoscer, quanti fuerit
In Dominum peccasse,

Et quam ferò puduerit
A Deo deviâsse.

41.

Sedebit Pœnitentiâ
Afflictus & contritus,
Tacebit affluentiam
Malorum appetitus,
Nam prona plastro
Iugoque colla stravit,
Et chitellarum onera
Super sese levavit.

42.

Iod. vers. 29.

In terræ ponet pulvere
Os suum humi stratus,
Præsumet nec erigere
Vultum humiliarus,
Agnosens sui cineris
Ortusque vilitatem,
Ut vel sic sui sceleris
Legat impuritatem.

43.

Iod. vers. 30.

Hac spe percutientibus
Sponte dabit maxillas,
Nudabit savientibus
In se flagris axillas,
Satur convitiantium
Opprobriis affectus,

Cen foret convivantium
Lautitiis repletus.

44.

Caph. *vers.* 31.

Gaudebit in verberibus
His Patrem veneratus,
Durabit in doloribus
Excoctus & probatus,
Scit enim Patris ferulam
Ad mortem non ferire,
Non hostis esse tribulam
Volentem nos perire.

45.

Scit, quod non plectens sæ-
viat
Æternum, ut tyrannus,
Nec dignè noxis puniat
Irati Patris manus,
Castigans, cor non exuit,
Paternos nec amores,
Sed feriendo arguit
Nostros in se errores.

46.

Post hyemes, post nubila
Dirasque tempestates,
Dat rursus mentis júbila
Vultus serenitates,
Post luctus, questus, tædia,
Post imbres lacrimarum,
Dat oscula, dat gaudia,
Fontes deliciarum.

47.

Caph. *vers.* 32.

Licet frontem induerit
Severam caperatus,
Et crucibus terruerit,
Cædes, mortes, minatus,
*Secundum multitudinem
Misericordiarum*
Abjecit, memor, neminem
Suarum gratiarum.

48.

Caph. *vers.* 33.

Cui proprium est parcere,
Cui pronum misereri,
Invito reos plectere
Pœnisque exerceri,
Licet humiliaverit,
Dolens humiliavit,
Natos repudiaverit,
Gemens repudiavit.

49.

Non est pœna, ut perimat,
Sed consulat saluti,
Ægrorum non exanimat
Vulnus inflictum cuti,
Mitis & mollis medicus
Mortem accelerabit,
Galenicus aut Chymicus
Per vulnera sanabit.

50.

Lamed. *vers.* 34.

Non conteret sub pedibus
Et vincetos, & subiectos:

A 24

Laurus

Laurus pressa ponderibus
 Ramos levat erectos,
 Ut roborentur fortiùs:
 Sic Uva torculari,
 Liquorem fundit dulciùs
 Cùm finit se calcari.

51.

Lamed. *vers.* 35.

Nulli negat iudicium
 Justitiæque lances,
 Nec legis patrocinium
 Condemnet ut veraces;
Declinat nec sententiam
 Justæ causæ faventem,
 Nec supplicii clementiam
Viro jus approbantem.

52.

Lamed. *vers.* 36.

Pervertat in iudicio
 Iniquo non auditum?
 Ut iudicantis vitio
 Jus fiat impeditum?
 Ruatque legis sanctitas
Et Dominus ignoret?
 Officiat iniquitas,
 Ut miser pressus ploret?

53.

Hæc voluntate Numinis
 Ceu facta, non iubente,

sed ut ignari fulminis
Annus consequenter
 Nam Arbitr Altissimus,
 Qui cunctos intuetur,
 Suos, iudex justissimus
 Ne pereant, tuetur.

54.

Mem. *vers.* 37.

Ferit: quis ausit dicere
Hæc Deo non iubente?
 Fortunâ sic accidere
 Fatôque sic regente?
Ferit: ferire simulans
 Ut consulat nocenti,
 Ut figat, ceu dissimulam
 Dolorem pœnitenti.

55.

Mem. *vers.* 38.

Cujus? nisi stultissimi
 Sensus, & vox dicentis
Ex ore quod Altissimi
 Mundi molem regentis
Adversa nec, nec prospera
 Mortalibus consententis
 Sed mala, bona, dextera
 Sinistra, casu dentur?

56.

Mem. *vers.* 39.

Quid ructat homo *murmurans*
Vivens, accusans Fatum?

Quid caelos, polos, sidera
In crimen perpetratum?
Quis Numinis clementiam
Ausit convitari?
Et imparem sententiam
Pro noxis irrogari?

57.

Nun. vers. 40.

Ad cotem conscientias
Ad limam affricari,
Exactæ intolerantias
Vitæ examinari,
Nostras vias & semitas
Oportet perscrutari,
Et Numinis ad orbitas
Errantes revocari.

58.

Nun. vers. 41.

Manus ad Deum supplices
Et corda sublevemus,
Hujus ad aram mancipes
Mentes sacrificemus,
Latebras conscientiae
Claufas examinemus,
Dignosque poenitentiae
Fructus multiplicemus.

59.

Nun. vers. 42.

Iniqua perpetravimus
In Tuam majestatem,

Sine fronte peccavimus
In Tuam Bonitatem,
Ad iram provocavimus
Culpatis formidandam,
Hinc frustra imploravimus
Opem, non impetrandam.

60.

Samech. vers. 43.

Cum furor exardesceret
In nos exacerbatus,
In plagas effervesceret
Ferire nos paratus,
Ne deprecantem cerneret,
Vultum operuisti,
Ne supplices admitteret,
Aures obsepivisti.

61.

Fixum fuit occidere,
Et fontes occidisti:
Nulli reorum parcere,
Et nulli pepercisti:
Litare nos justitiae
Statum, ratumque fuit,
Nostratis hinc malitiae
Sub ense causa ruit.

62.

Samech. vers. 44.

Te inter & nos, nubium
Velamen obduxisti,

A a 5

Eg

Et veluti tentorium
Te super occlusisti :
Clamantis *ne oratio*
Aures Tuas feriret,
Frustrata sic petitio
Suo fine , periret;

63.

Samech. *vers.* 45.
Ut menda de codicibus
Aut tabulis raduntur,
Aut arbores radicibus
Evulsis evertuntur :
In medio sic populi
Eradicationem
Me posuisti, scandali
Turpem *abjectionem.*

64.

Phe. *vers.* 46.
Me super , ora , grandibus
Hiatibus panderunt,
Et explicatis dentibus
Hostes me deriserunt;
Instar Leonum vulnera
Mortésque sunt minati,
In mea proni funera
Ut lupi acerbati.

65.

Phe. *vers.* 47.
Quid sancta vaticinia
Prophetis profuere ?

Hæc odii seminia
Mortésque genuere.
Hæc laqueos, hæc compedes
Hæc cippos peperere,
Hæc in cervicem chalybes
Metendam acuere.

66.

Phe. *vers.* 48.
Quid nisi scaturigines
Et fontes liquorum
Per mei vultus elices
Dedueam oculatorum ?
Contritione Filiae
Meæ gentis afflictus,
Ejusque contumeliæ
Doloribus attritus,

67.

Ain. *vers.* 49.
Vi sese provolventibus
Nati oculus fluentis,
Nec quidquam occultantibus
Dolorem conamentis,
Clausa cordis supplicia
Tacere imperitus,
Cui nec *quies*, nec *otia*
Nec vitæ appetitus.

68.

Ain. *vers.* 50.
Donec de *cali culmine*
Nos Dominus nostrarum,

Handwritten scribbles in the left margin.

Miseratus suo lumine
Respiceret plagarum,
 Aspectibusque mitibus
 Iram suam leniret,
 Paternis & affectibus
 Afflictis subveniret.

69.

Ain. vers. 51.

Meus hic fecit oculus
 Et prædam & rapinam,
 Et factus velut scopulus
 In animæ ruinam:
 Mare fuere lacrimæ,
 Palpebræ litus dabant,
 Hi fluctus navim animæ
 Continuè jactabant.

70.

His tempestatum fluctibus,
 His imbrum procellis,
 Et solibus & noctibus
 Volvebar; pro Puellis
Et Filiabus Solymæ
 Urbis meæ abactis
 Ab hostibus, ut victimæ,
 In lanienam tractis.

71.

Abdueto gemens crucior
 Casto in servas choro,
 Cum magna passis, patior,
 Plorantibus comploro,

O Filia Sionidæ
 Mei fontes doloris,
 Nunc luridæ, nunc squalidæ
 Verni Reginae floris.

72.

Vos me vigore spiritus
 Et vitæ spoliastis,
 Vos animæ radicibus
 Vires attenuastis,
 Fecistis me tabescere,
 Et panem interire,
 Cordis succum arefcere,
 Et in vappam abire.

73.

Sade. vers. 52.

Ut anceps locat pedicas
 Virgas visco perunctas,
 Et aves addit muscas
 Ad oscinum instructas,
 Et volucres insidiis
 Lulæ irretiuntur,
 Et circumventæ liciis
 In caveas clauduntur.

74.

Aut ut feras iadagine
 Cinctas capit venator,
 Sic ferreo munimine
 Judæus me Dictator,
Gratis nullius conscium
 Aut complicem reatus,

Vinxit,

Vinxit, culpæ innoxium
In carceris hiatus.

75.

Sade, vers. 53.

In lacum diri carceris,
In barathrum profundi,
Vestibulumque funeris
Mibi mox subeundi,
Vita plena angustis
Est lapsa & sepulta:
Sic Geus pro vaticiniis
Ingrata se est ulta.

76.

Nec fatis erat cavêâ
Ut volucrem clausisse,
Et abyssi fovea
Ut terram constrinxisse,
Sed lacu orificium
Saxo opilavêre,
Et lapidem ad ostium
Prægrandem advolvêre.

77.

Sade, vers. 54.

In hac caverna terrea
Aquæ guttas stillante
Catenâ vinctus ferreâ
Antro, * limo stagnante,
* luto

Caput meum cadentibus
Aque inundaverunt

❧

Me desuper humoribus,
Et panè demerferunt.

78.

His pressus tempestatibus
Hem peris! clamabam,
Fractus calamitatibus
De vita desperabam!
Pigebat enim vivere
Tam miserè viventem,
Et mortem præeligere
Optabam imminentem

79.

Coph, vers. 55.

Sed, ceu de profundissimo
Somno evigilavi,
Nomen Tuum novissimo
De lacu invocavi,
Nomen Tuum quod sæpida
Me juvit appellatum!
Nomen quo nil potentius
Est Orbi celo datum.

80.

Coph, vers. 56.

Audisti vocem supplicis
Audisti me precantem!
Audisti fundo carceris
Ab imo invocantem!
Nam Tu, qui auris totus es
Te supplicantes audis!

Tu oculus, qui purus es,
Hunc nulli presso claudis.

81.

Audi! ne aurem subtrahe!
Audi! ingultientem!
Qui Tui vocem Abrahæ
Audisti Te petentem!
Audi pro Tuis legibus
Zelantem & amantem!
Et referatis auribus
Exaudi me clamantem!

82.

Coph. vers. 57.
In die quâ clamaveram
Ad me *appropinquasti*,
Quando Te *invocaveram*
Tutelam demonstrasti,
Per Tuum qui me Angelum
(Eunuchum) eduxisti,
Per hunc locutus famulum
Nesimeas, dixisti.

83.

Res. vers. 58.
Dixisti: & quod dixeras
Afflicto præstitisti,
Hostiles à me dexteras
Paternè avertisti!
Pseudo prophetam cadere
Hananiam fecisti.
Et per Eunuchum carcere
Captivum eduxisti.

84.

Qui me vatem convitiis
Et gentis impostorem,
Falsoquum mendacis
Et fraudis inventorem,
Sunt insectati Solymæ,
Redemptor Tu egisti,
Meæ Patronum animæ,
Et causam *judicasti.*

85.

Res. vers. 59.
Quæcumque sunt in homine
Occulta, manifesta!
Tu perscrutaris Domine,
Te nulla latent gesta.
Vidisti quâ calumniâ
Me mei affecerunt?
Vidisti probra omnia
Quæ in me conjecerunt?

86.

Gentis ingratitude,
Plebis iniquitatem,
Adversum me libidinem
Iraque cæcitatem?
Nunc *judica* convitium
Tot Sannis cumulatam,
Et populi *judicium*
Injustè in me latum.

87.

Res. vers. 60.
Vidisti quâ irruerit
In me immanitate,

Vidisti

Vidisti quā sævierit
In vinctum feritate:
Quidquid Livor, invidia,
Furorque præceps cudit,
Hoc populi perfidia
In unum me profudit.

88.

Ausa execrabilia
Et machinationes,
Eorum & consilia
Et cogitationes,
Adversum me tyrannica
Plusquam severitate,
Gens egerit Hebraica
Ferox crudelitate,

89.

Sin. vers. 61.
Audisti & opprobria
Cauteriatæ mentis,
Vidisti & ludibria
Seditiosæ gentis,
Audisti contumelias
Cæti pila, tela, bastas,
Audisti & calumnias
Arcu linguæ vibratas.

90.

Audisti quæ judicia
Adversum me sint cusa,
Quæ poenæ, quæ supplicia
Ex odio conelusa,
Impietas quæ potuit
Contexere figmenta,

Hæc in mei composuit
Reatus argumenta.

91.

Sin. vers. 62.
Labra convitiantium
Livore venenata,
Commenta mentientium
Adversum me jurata,
Et in me insurgentium
Linguas felle stillantes
Audisti, & furentium
Voces necent spirantes,

92.

Audisti consultantium
Firmatas ultiones,
Et discissarum vestium
Ex ira scissiones,
Diebus quæ & noctibus
In me sunt meditati,
Iniquis suam testibus
Malitiam tutati.

93.

Sin. vers. 63.
Vide Vindex Justitiæ
De throno Majestatis
Et Judex Innocentiæ
Opus iniquitatis!
Quanto deludant studio
Mei perditionem,
Quanto meam tripudio
Agant abjectionem.

94.

Handwritten scribbles in the left margin.

94.

mentis favitiem
Et resurrectionem,
meam & in perniciem
eorum sessionem!
Sunt instantibus, sedentibus,
Euntibus invisus,
Sunt fabula pfallentibus
Ludentibusque risus.

95.

Thau. vers. 64.

In hoc meo discrimine
Vitæ calamitate,
Reddes vicem Domine
Pro tanta feritate!
Tuam reddes in pondere,
Reddes & in mensura,
Reddes eis cum scœnore
Injusta pro censura.

96.

Reddes secundum opera
Jus manuum suarum,
Reddes secundum scelera
Mercedem ærurnarum,
Reddes æquâ justitiæ
Staterâ talionem,
Reddes diu malitiæ
Dilatam ultionem.

97.

Thau. vers. 65.

Dabis eis supplicium
Afflicti scutum cordis,

Dabis eis exitium
Optandæ votum mortis,
Dabis eis angustias
Et desolationes,
Dabis eis mœstias
In desperationes.

98.

Dabis inquietudines
Mentis deliramenta,
Dabis sollicitudines
Et animi tormenta,
Reddes afflictionibus
Par, maledictiones,
Reddes illusionibus
Par, execrationes.

99.

Thau. vers. 66.

Iusto Deus iudicio,
Iusto iræ furore,
Hos argues supplicio
Et gladii rigore,
Tardo & pede plumbeo
Nocentes persequeris,
Ass brachio Chalybeo
In eos vindex eris.

100.

Vindex rebelles conteres
Ut lotum platearum,
Acta, agendis conferes
Causarum censendarum,
Calo teste, fideribus
Spectantibus vindictam,
Et pœnam pro sceleribus
A Te justè inflictam.

CAPUT;